

Inserati se sprejemajo in veljajo
tristopna vrsta:

8 kr., če se tiska 1krat,
12 " " " " 2 "
15 " " " " 3 "

Pri večkratnem tiskanju se
cena primerno zmanjša.

Rokopisi

se ne vračajo, nefrankovana
pisma se ne sprejemajo.

Naročnino prejema upravništvo
administracija in ekspedicija na
Starem trgu h. št. 16.

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto . . . 10 gl. — kr.
za pol leta . . . 5 " — "
za četrt leta . . . 2 " 50 "

V administraciji velja:

Za celo leto . . . 8 gl. 40 kr.
za pol leta . . . 4 " 20 "
za četrt leta . . . 2 " 10 "

V Ljubljani na dom pošiljan
velja 60 kr. več na leto.

Vredništvo je na Stalnem trgu
hiš. št. 284.

Izhaja potrikrat na teden in sicer
v torek, četrtek in soboto.

O ljubljanskih mestnih volitvah.

Volitve se za nas niso tako srečno končale, kakor so se bile začele s III. razredom; v I. razredu smo propadli, a dosegli smo ponesno manjšino. Gosp. Horak je dobil namreč 77 glasov, gosp. Pakič 68. Nemčurški kandidat dr. Stöckl, zadnja dva dni namesto umrlega gosp. Rudeža postavljen, je bil voljen s 110, dr. Pfefferer pa s 102 glasovoma. Tedaj razloček ni bil velik, da, zmagali bi bili celo mi, da bi bili prišli vsi volilci naše stranke voliti, kajti 35 smo jih pogrešali, med temi 26 takih, ki veljajo za odločne Slovence. Od nemčurske stranke je prišla pa vsaka dlaka, ki je v volilnem zapisniku vpisana. To je ob kratkem poročilo o volitvi I. razreda, a dostaviti nam je mnogo, kar se bo marsikomu čudno zdelo.

Zapisnik volilcev sam je že po sedanjem magistratu tako svojevoljno sestavljen, da skoro mora imeti nemčurska stranka večino v njem. Tako n. pr. — da svojo trditev dokažemo za zdaj le z enim izgledom — je vrstjen med volilce I. razreda znani nemčur g. Terpin, ki niti ni hišni posestnik v Ljubljani, niti ne plačuje toliko davka, da bi imel pravico voliti v I. razredu. Nasprotno pa jih je več volilcev naše stranke, katerim bi šla po davkih pravica biti vrstjenim v I. razred, potisnjenih v II. razred, kjer njihov glas med c. k. uradniki in penzionisti nič izdati ne more.

A vkljub temu, da so volilni zapisniki tako svojeglavno sestavljeni, bi bili mi v I. razredu zmagali, in s tem rešili čast mesta ljubljanskega, ko bi bili vsi naši volilci storili svojo dolžnost; kajti imela bi bila potem naša kandidata po 112 glasov, nemčurska pa, ker je 8 volilcev naše stranke volilo dr. Stöckla,

ne več ko 102 glasa, kolikor jih ima nemčur dr. Pfefferer, katerega so vsi nemčurji volili. In če odračunimo volilce, o katerih velja „šviga švaga čez dva praga“ — bi bila dobila naša kandidata 103 glasove. Tedaj bi bili mi lahko zmagali, kajti nemčurji nimajo ne enega privrženca več v tem razredu.

Po vsem tem lahko rečemo, da smo propadli po volilcih svoje, ne pa po volilcih nemčurske stranke; nemčurji bi nam ne mogli nič, da bi nas posamezni, ki se prištevajo k naši stranki, nemčurjem ne izdajali. In to so večidel taki ljudje, ki od naše stranke živé, kajti le malo jih je, ki bi od nemčurjev živeli in ne bili odločni nemčurji. Zato pa si utegnemo take nehvaležne ljudi malo ogledati.

Prvi je g. Gerber, bukovec, ki od nemškutarjev nima toliko zaslužka, da bi od njih živel le ob suhem kruhu; večidel ga vzdržuje slovenska duhovščina in slovensko ljudstvo. In vendar je ta mož ustavljal se vsemu prigovarjanju, da bi šel voliti naša kandidata, in ko sta ga proti koncu volitve, ko se je imelo določiti, kdo zmaga, dva narodna volilca prišla ropsit, da bi vendar šel voliti, jima je z osorno besedo vrata pokazal. Je mar g. Gerber pozabil, kako se sedaj godi g. Samassi, ki je bil vedno hud naš nasprotnik? Se mar ne boji enake osode, zlasti ker je dosti še drugih odločno narodnih bukovezov v Ljubljani, ki se ne vstrašijo pokazati svoje narodnosti, kedar gre za važno reč, n. pr. gg. Hohn, Ničman in Giontini, kateri gotovo ne delajo dražje od g. Gerberja *)?

Ravno tak je g. Luka Tavčar, posest-

*) Pri tej priliki naj memogrede omenimo, da bukvar g. Lercher, rojen Nemec, je pri volitvi vsaj toliko spoštoval našo stranko, da ni šel voliti.

nik gostilne „Hôtel Europa“, ki zna blizo toliko nemški, ko španjski. On še ni nikdar, in tudi zdaj ni Slovencev volil, dasiravno bi se mu zavoljo njegovega bogastva ne bilo treba pred nemčurji tresti. Še več tacih ljudi utegnemo prihodnjič naznaniti slovenskemu ljudstvu.

Dozdaj so se vedno zanašali na našo pohlevnost, poštenost in prizanesljivost; treba, da jim zdaj pokažemo tudi rogé ter jih prisilimo do prepričanja, da če hočejo z nami in od nas živeti, morajo držati z nami. Kdor ni z nami, naj si išče druge kruha.

Nerazumljivo nam je pri vsem tem le to: zakaj imajo naši volilci strah pred nemčurji in to še tem bolj, ker je volitev tajna, tedaj nihče ne ve, koga je kdo volil! Nemčurji pred nami nimajo dozdej nobenega strahu, volili bi svoje možé, ako bi bilo treba to storiti, glasno in na javnem trgu. Ta predrznost je razžaljiva za nas, treba, da se zdramimo in jim pokažemo zobé. „Če od Nemcev živiš, drži z njimi, če pa živiš v slovenski deželi in med Slovenci, potem bodi z nami, sicer pa se poberi, kamor ti drago, za nos nas ne boš vodil!“ tako bi morali mi govoriti, in se po tem tudi ravnati, ako nočemo, da nam bo vsak, posmehovaje se, po glavi plesal. Če se bomo natančno in brezobzirno tega nauka držali, kakor se ga držé nemčurji, v dveh, treh letih nam ne bo — izvzemši II. volilni razred — v Ljubljani pri volitvah nihče drug zmagal, ko Slovenci.

Dika jugoslovanska.

(Dalje.)

Kedar je Jezus pri zadnji večerji dal najlepši dokaz ljubezni do rodu človeškega odločivši, da v skrivnosti kruha in vina na veke ostane med nami kot večni vir resnice in živ-

Hanani,

ali

poslednje dni v Jeruzalemu.

(Spisal E. Guenot — poslovenil F. Jaroslav.)

(Dalje.)

Nocojšna noč bila je že itak odločena, da Hanani pokrsti Mahido, ali ker je deklici čedalje slabše prihajalo in ni varno bilo čakati, dala je stara služabnica neutegoma poklicati duhovnika. Obudivšo vero, upanje in ljubezen, prerodil je deklico mašnik z vodo in sv. Duhom, pokrepil jo s kruhom življenja ter mazilil z oljem umirajočih. Mahida je tonila v rajske milosti hvalé Boga, da jo je obiskal s trpljenjem. Prejemša sv. zakramente gojila je samo še eno željo v svojem srcu: da bi se tudi oče in mati spreobrnila. Predno je Hanani odšel, izročila mu je Mahida vso zlatnino, da jo prodá in novce razdeli ubogim.

Med tem ko je v to sobo prišel bil Bog v podobi kruha in se je vršilo sveto dejanje,

bila je stranska dvorana pozorišče čisto nasprotnega besedovanja.

Tam so sedeli Jonadab, Salomit in Karikelj, ki je moral zelo grenke požirati zato, ker je vsled njegove nepazljivosti Hanani ubežal. Zastonj pozival se je Grk na to, da je njima izročil bil Hananija, da je toraj njima treba bilo skrbeti za-nj in ga zavarovati, ali Farizejec in Farizejka nista si dala nič dopovedati. Tudi sta še očitala Grku, zakaj ni zavdal Hananiju, kakor Eleazarju.

Karikelj je trdil svojo, namreč da je učinil vse, kar je bil obljubil, in da sedaj pričakuje od njiju, da tudi ona učinita, kar sta bila obljubila, da mu pred ko pred pripomoreta do imetja Eleazarjevega.

„Vse boš dobil“, odgovori Jonadab, „ali potrpi do tje, da se končajo sodnijske obravnave. Kar smo ti obljubili, gotovo prejmeš, in tudi bom jaz pospeševal to zadevo, kar se bo dalo, če ti meni to obljubiš, karkoli bom zahteval.“

„Nu, kaj?“ vpraša Grk.

„Hananija moraš preganjati, njega moraš dobiti v roke. Umreti mora ta človek, ki mi vedno napravlja skrb in žalost, on je kriv, da je edino dete najino smrtno obolelo, on jej je bolezen napravil s svojo čarodejnostjo, kajti ti Galilejci uganjajo vražje čarodejstvo, kakor ga je njih mojster.“

Grk je zagotavljal, da hoče ravnati po ukazu; poslovivši se je odšel.

Kmalopotem stopila sta Jonadab in Salomit v sobo Mahidino. Strežnica pricaplja nasproti, rekoč: „Oh, umrla je Mahida!“ Z neznanskim krikom vrgla sta se roditelja na truplo. Kmalopot odhodu mašnikovem namreč poklical je Bog v krstu umito dušo k sebi v nebesa.

Smrt edinega deteta bila je prva kazen, s katero je Bog opominjal roditelja. Obupnjun sprevrgel pa se je malo da ne v blaznost, ko sta se vsled nedvomljivih znamenj prepričala, da hči je umrla pokristijanjena, in da prav Hanani jo je podučeval in pokrstil. (D. sl.)

ljenja; je svoje aposteljne sicer potrdil in okrepčal za vzvišani poklic njihov, toda en sam apostelj je o tej priliki na božje srce Jezusovo položil svojo glavo, in ta apostelj je bil mladeneč, čiste in deviške duše, sv. Janez pravim, kateri je predrl tako globoko v skrivnost božje resnice, da mu za pomenljivo znamje služi kraljevski ptič orel.

O lepa, o ljuba mladost! To je pisano tebi v spominj. Verjemi mi, verjemi, resnica je beseda božja, in če hočeš počivati na srcu in prsih te božje ljubljene, če hočeš globoče predreti v tajnosti resnice, kateri si se posvetila, bodi torej in ostani vedno čiste, neoskrunjene, svete duše Janezove. To je to edina luč napredka in slave, za katero ti blaga duša tako goreče hrepeni. To je prva beseda moja. Ker pak resnico zato čislamo vsi, da jo pripravimo v življenje in poklic ali stan svoj, toraj je druga beseda moja:

2. Resnica v življenji in stan u. Večno slovo božje prišlo je na ta svet, da postane pot, resnica in življenje. Tako ima tudi notranje slovo človekovo postati resnica in življenje. Prav v ta namen smo se posvetili resnici ter posebnemu stanu ali poklicu. Drevo se sodi po sadu, človek po stanu in življenji. Ex fructibus eorum cognoscetis eos. Itu veljaj, kar o večni resnici, da ne pojde vsak, kdor kliče: Gospod, Gospod! že v nebeško kraljestvo, ampak le tisti, kateri spolnuje voljo večnega Očeta. Kdor to vé pa ne stori, dvojne je kazni vreden. Občna je tožba, da je malo pravih in značajnih mož, kateri resnobno ter brez kakega obzira izvršujejo svoje dolžnosti. Po vseučilišču hoče se prav za prav doseči, da se število mož, da tako rečem, tisučeri t. j. da na tisuče ali neznansko raste število mož, kateri prav spolnujejo svoje dolžnosti ter resnico, katero so ljubeznjivo sprejeli, z vsem ognjem svojega srca prenašajo v življenje. S te strani je naloga učiteljeva res neizmerna.

Učitelj je ime sveto, katero se je Gospodu našemu vzlasti priljubilo tako, da je nekdanj mojster imenovan s posebno krepkostjo odgovoril: „Sum etenim.“ Učitelj vsaki izvršuje en del službe Jezusove in zato naj zvesto nasledva stopinje svojega vzora ter spominja se vedno, da je o Jezusu pisano: Coepit facere, deinde docere. O učitelju vsakem reči se more kar tudi o duhovnu ali svečeniku, da naj bode luč svetá ter sol zemlje. Življenje učiteljevo ima biti pravo ogledalo učencu in glavni dokaz resnici, katero oznanuje. Učiti pa ne činiti ali delati, reklo bi se, z eno zidati a z drugo podirati. Navada je razločevati med tajnim ali domačim in javnim ali očitnim življenjem. V učitelju kakor v soglasnem in vzornem bitji biti ima vse složno, lepo in vzgledno. Primérno ima biti i domače i očitno življenje njegovo.

Vse pa, kar sem doslej rekel ali kar bi se še k temu reči moglo, vravnava ena stvar, krščanska vera in življenje učiteljevo. Najbolj učeni in izvrstni gost, ki smo ga pri odpiranju vseučilišča imeli med seboj, ni se pomišljeval javno povdarjati krščansko kulturo in vseučilišču našemu voščiti, da cvete in da se razvija „ad gloriam Dei omnipotentis“. Vsak, kateri je namenil se sprejeti vzvišeno mesto učiteljsko na našem vseučilišču, ima najprej sam seboj obravnati: kak mu je duh in kako srce proti oni sveti dedini resnice, ktera neposredno od Boga prihaja, katero je Bog vzel pod svojo posebno obrambo, katero je on sam postavil za temelj in glavni kamen vsemu, kar snuje, dela in počne um človeški. V tej sveti dedovini je mana, s katero se rod človeški od zibelke svoje do danes hrani, vlada in živi; ono pa, kar se

nahaja zunaj nje, ali životari samo še od odlomkov njenih, ali je pa naravnost propalo. Jaz dokaj dobro poznam knjigo dveh velikih narodov evropskih, pa po svoji vésti lahko rečem: vse, kar so protivniki krščanstva v knjigah svojih izmislili lepega in resničnega, ni njihov izum, nego je pravi plen, ker je zajemano vse iz večnega vira svetega evangelija. Ostalo je pa pleva, katero prvi veter raznese na vse štiri strane sveta. *Opinionum commenta delet dies, naturae judicia confirmat.*

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. aprila.

Avstrijske dežele.

Ministra bogočastja in denarstva sta izdelala določbe o postavi o doneskiah k verskemu zakladu. Te določbe obsegajo 35 paragrafov.

Laški list „Dritto“ objavlja neko pismo Garibaldovo, v katerem stari rogovilež Tržačanom prigovarja, da bi se pri prihodu cesarjevem kujali. Tržačani tega niso storili, ker dobro vedo, da Trst bode svojo veljavo in svojo prednost kot kupčijsko mesto le ohranil v zvezi z avstrijsko monarhijo. Pod vlado talijansko bi ga kmalo prekosile Benetke pa druga pomorska mesta laška.

Na Hrvaškem je ogerska vlada odstavila več železniških tehnikov, ker madjarskega ne znajo. Odstavljeni so sklenili v peticijah do hrvaškega sabora, hrvaških poslancev in komunijskega ministerstva potegniti se za svoje pravice. Tudi bodo prosili srbsko vlado, da bi jih pri izdelovanju novih železnic vzela v službo.

Vnanje države.

Nemškemu cesarju so zdravniki odsvetovali popotovanje na Laško, in stari Viljem ostane doma. Tem bolj pa si kraljevič prizadeva sniti se z laškim kraljem in ga je telegrafično že prosil zaznamovati kraj in čas njunega shoda.

Cerkvena borba prihaja čedalje huja. Občina Grosdungen v hildesheimski škofiji, kjer je že pred enim letom fajmošter umrl, je pretekli mesec višjega okrajnega predsednika vprašala, sme li poklicati duhovnika sosedne duhovnije, če kak umirajoč želi previden biti s svetimi zakramenti, pa je dobila odločen odgovor, **da ne** in da duhovnik, ki bi se podstopil priti s sv. zakramenti, se bode ostro kaznoval. Namesto duhovnika bode tedaj pri umirajočih na straži stal žandar, ker je očitno, da duhovni ne zmenivši se za to prepoved bodo obiskovali bolnike.

Bismark je nedavno imel pri sebi najveljavnejše svoje poslance. Hirschev Fel. Bureau iz zanesljivega vira poroča, da se je z njimi posvetoval, kako naj se ravna proti papežu, in kako bi se najzdatnejše nasprotovalo zvezi med Laško in Francosko.

Na Angleškem so danes odprli novo katoliško vseučilišče v Kesingtonu. Vsi katoliški škofi, vojvoda Norfolkski in vsi katoliški plemenitniki so se vdeležili slovesnosti.

Cesarjevo popotovanje.

Od desnega brega Soče, 6. aprila. (Izv. dop.) — (Prihod in sijajni sprejem Njih. Veličanstva cesarja Franc-Jozefa I. 4. t. m. v Gorici.) Točno ob 10. uri jutraj 4. t. m. je pripeljal dvorni vlak Njih Veličanstvo

cesarja na goriško postajo. Ljudstva se je ta dan toliko iz mesta in vsega Primorja od mestnega gledišča vùn do 10 minut oddaljene postaje nabralo, da v Gorici ni bilo še nikdar tolikaj ljudstva videti. Tekališče Franc-Jozefovo: „corso Francesco Giuseppe“, ki je silno široko, — ob obeh stranéh je tudi dovolj prostora za peš — hojo, — je bilo s ces. orli, mestnimi (belo-modrimi) deželnimi (belo-rudečimi) in cesarskimi (črno-rumenimi) zastavami tako močno okinčano, da se mora človek čuditi, kje in kedaj so toliko zastav narediti zamogli! Pred postajo pa je čakalo vse polno najlepših kočij goriškega plemstva in bogatašev, ki so bili zbrani visokega gosta pozdravit. Blizo postaje, kjer se nova in stara cesta križate, je bil krasno okinčan slavolok s ces. krono postavljen; brž pred in zatim so ob obeh straneh ceste stale razne deputacije obeh narodnosti in raznih družeb s svojimi krajnimi napisi in zastavami — neizmerne rajde od postaje po omenjenem tekališču vùn do gledišča, kjer se prav za prav mesto začenja. Ob levi strani so stale deputacije laških občin, katerih od solnca zagorele obraze je na prvi mah poznati. Ob desni so stale deputacije slovenskih občin s svojimi zastavami in napisi. Celó 16 ur oddaljeni Bovec in 14 ur oddaljeno Cerkljevo je bilo z zastavami in deputacijami zastopano.

Bovčani so s svojim napisom na zastavi pokazali, da so zelo oblizani od masla nemške kulture, ktere so se po svetu „hauzirajoči“ nasrkali; kajti med tem, ko so imele vse slov. občine čisto slov. napise, je stalo na rumeno črni bovški zastavi zapisano: „Flitsch“. Vsih zastav raznih deputacij pač ni nihče mogel prešteti, toliko jih je bilo. Ko cesar po opravljenem pozdravu in ljudski himni v voz stopijo, zadone zrak stresajoči „živio in evviva“ klici, ki se vedno valovito od deputacije do deputacije noter do Travnika ponavljajo, kjer so stopili iz voza v poslopje c. kr. glavarstva, ki je bilo za bivališče Nj. Veličanstva odločeno. Trg Travnika, ali kakor ga je lahonski magistrat prekrstil: „piazza grande“, je bil tako natlačen, da je bilo gorje onim, ki imajo kurja očesa. — Sin prvega goriškega bogataša, viteza pl. Zahony-a, posestnika mnogih fabrik v Strazhi in Podgori, je vozil cesarja ta dan na vse kraje, ktere je imel cesar obiskati. V dvorišču c. kr. glavarstva so se mu poklonili razni uradi in druge deputacije; med temi vis. duhovščina s svojim prevzvišenim 77 let starim nadškofom, kateri so bili tudi k cesarski mizi povabljeni.

Mestna in vojaška godba ste ta dan svojo umetnost in izurjenost pokazale. Ob dveh so se podali cesar v vojaško bolnico, potem v zavod gluhonemih pod izvrstnim vodjem duhovnikom č. gosp. Andr. Pavletičem. Ubogi rejenci so naredili „špalir“, ter so celo razločno — če tudi ne ravno glasno, — „živio in evviva“ klicali. Povsod so jih pozdravljale neštevilne trume ljudstva. Ta dan, posebno pri popoldanskih sprehodih in obiskovanjih so se čuli večidel samo „živio-klici“, kateri so laške „evviva“ prevpili; pač so lahko cesar spoznali, kako udano mu je slovensko prebivalstvo goriške dežele in da po večini živijo klicev soditi, mora tudi večina goriške dežele slovenska biti. Lepo je bilo videti razne slov. deputacije v njih narodni nošnji; n. pr. Cerkljani in Šebreljenci so bili blizo kot Gorenjci napravljeni, v visokih škornjah, v telovniku z gostimi svitlimi gumbami in v irhastih hlačah. Goriško slov. okoličani Šentpeterci, Vertobjenci in Štanderžani so bili v svojem belem „kore-

teljnu“, t. j. v beli suknji in v klobukih, ki so cilindrom podobni, od katerih se pa razločijo v tem, da ti stari klobuki so tako trdni, da trajajo navadno en cel človeški rod in še dalje, kakor sem slišal praviti. Vse mestne ulice, hiše in okna so bile okinčane z dragimi preprogami in zastavami. Ob 4. uri popoldne so se peljali cesar v papirnico v Podgoro, potem so šli peš čez železni most v Stražišče, kjer so še nekatere tovarne ogledovali. Od tod zopet na bližnje Roje, kjer so pregledovali en bataljon dalmatinskega peš-polka bar. Weber-ja pa eno baterijo. Vse to je trajalo do 5. ure popoldne, ob katerem času so se k obedu, ki je bil pri c. kr. glavarstvu, podali. Razun prevz. nadškofa sta bila pri mizi tudi namestnik bar. Pino in goriški okrajni glavar bar. Rechbach. Pri tej priliki se je Njih Veličanstvo s popolno zadovoljnostjo izrazilo, da je bilo sicer prepričano o zvestobi primorskih prebivalcev in goriškega mesta, ali tako sijajnega sprejema ni pričakovalo, ker to presega pač sleherno pričakovanje. In res v tem presega Goriško dalječ Trščane, akoravno je ta bogatejši nego Gorica. Da pa ni bilo Njih Veličanstvo naš cesar v Trstu tako sijajno sprejeto, tega je krivo mnogo lahonsko prebivalstvo, iz katerega je po večini sestavljen tudi tržaški čez morje škiljajoči magistrat. —

Točno ob 7. uri je bila krasna razsvetljava mesta z umetnimi ognji in plinom in velikan-ska bakljada odličnih meščanov na Travniku; godba mestna in vojaška je svirala zbrane pišce. O pol devetih se poda Njih veličanstvo v goriško že vse od zunaj in znotraj natlačeno gledišče, kjer se je do 3/4 10. uro mudil. Potem se je odpeljal na „soupé“ k vitezu žl. Zahonyu nad Korenovo ulico. Okoli polnoči še le so se cesar podali k počitku na c. kr. glavarstvo. V jutro 5. t. m. še nekaj pred 7. uro se podajo na kolodvor, ter se odpeljejo v Videm, kamor so prišli v 3 četrtinkah ure. V Vidmu je sprejel Njih Veličanstvo kraljevič Humbert v civilni obleki; ljudstva je bilo neki vse polno na in okoli kolodvora, ki je gromovito vpilo: „Evviva l' augustissimo imperatore Francesco Guiseppe I.“ Kolodvor je bil okinčan s cesarskimi in laškimi zastavami. Ita lijsko vojaštvo, pešci in lancerji z godbo, so cesarju čast skazovali. V Vidmu so se mudili le 16 minut. Od tod so se z laškim kraljevičem Humbertom podali v Mestre, kjer jih je sam Viktor Emanuel z mnogimi pešpolki in lancerji čakal. Tu sem so prišli že nekje okoli poldne. Drugo, kako je bil presvitli cesar tu in v Benedkah sprejet, pa boste zvedili iz časopisov.

Kakšen pomen ima ta shod, to nas bode bodočnost učila. Tudi tu ni mesto, da bi preiskovali, kaj in zakaj je naš cesar se toliko premagal, da je šel Viktor Emanuela v Benedke obiskat — v svojo nekdanje glavno mesto beneškega kraljestva. Vsakako je to prav veliko zatajevanje in pozabljenje tolikih krivic, ki so hudo dregale in oškodovale materialno blagostanje Avstrije. — Kar Gorici posebno čast dela, je to, da se ta dan ni najmanjši nered zgodil. Da bi se namreč ne utegnili kaj neprijetnega pripetiti, zato je viša oblast vsem slovenskim in laškim društvom prepovedala, s svojimi trobojnimi zastavami cesarju naproti priti. Se ve, da ni bilo kaj tacega od Slovencev pričakovati, pač pa od Lahov, ki bi bili z nevošljivimi očmi na bolj mnogo-brojne slovenske zastave gledali, vsled česar bi se res bilo utegnili kaj nespodobnega dogoditi. Od nas Slovencev pa velja v vsih tudi še tako nedragih in nemilih okoliščinah stari pregovor:

„Hrast se omaja in hrib, zvestoba Slovencev ne gane.“ —

Razsvetljava v Benetkah 5. t. m. je bila sijajna. Brezštevilno ljudstva je bilo na nogah in je z veliko navdušenostjo pozdravilo vladarja, ko sta se ob 1/4 9 prikazala na pomolih. Tudi ples je bil velikansk; 3000 oseb je bilo povabljenih. Drugi dan ob 1/2 10. uri sta se vladarja, kraljevi princi in princezinja Margarita peljali v Vigonzo pri Padovi k vojaški svečanosti, ktere se je vdeležilo 12.000 vojakov, ki so se prav dobro obnesli. Cesar so kralju zaradi tega čestitali.

O poludne sta se vladarja z vsem spremstvom vrnila v Benetke. Na večer bilo je veliko kosilo, katerega se je vdeležilo okoli 80 oseb. Kralj je napil na zdravje cesarja avstrijskega, na srečo in vedno zvezo Avstrije in Italije, cesar pa na zdravje kralja in njegove rodovine, pa na srečo in prospeh Italije. Po kosilu bila je velika opera v gledišču, kjer so vladarja pristrčno pozdravljali. 7. t. m. ob 10. uri so cesar zapustili Benetke. Pred odhodom so razdelili mnogo redov; kraljevi princi so dobili red zlatega runa. Tudi spremstvo cesarjevo je dobilo laške rede, minister Andrassy pa razun tega še podobo kralja Emanuela. Kralj, nekaj časa tudi kraljevič Humbert pa princezinja Margarita, in brezštevilno ljudstva je cesarja spremlilo do parobroda Miramare, na katerem so se odpeljali v Polo, kjer so ob 5. uri popoldne srečno došli. Ces. namestnik in deputacija deželnega zbora poreškega jih je sprejelo, ljudstvo pa pristrčno pozdravilo. Nazoči so bili tudi škof Dobrila s stolnim kapitelom, vradi pa srenjske deputacije. Župan polski se je cesarju zahvalil za dobrote, ktere je mesto od njih prejelo, ter zagotavljal jih zvestobe in vdanosti meščanov. Po odzdravu so se cesar vrnil na parobrod; na večer je bilo mesto krasno razsvetljeno. Vojni minister Horst je ogledoval v Pazenu in okolici bivajoče deželne brambovce, potem pa se je pridružil cesarjevemu spremstvu.

Deželni zbori.

Deželni zbor kranjski je imel četrtek svojo drugo sejo, v kateri je bila potrjena volitev g. Robiča. Predsedniku je bilo izročene več peticij, ktere so bile potem odsekom izročene. Volili so se potem odseki in sicer: v finančni odsek gg. Murnik, dr. Poklukar, Grasselli, Robič, Horak, Apfaltrern, Dežman, dr. Schrey, Savinschegg; — v peticijski odsek gg. grof Barbo, Kramarič, Zarnik, Langer, grof Thurn; — v odsek za odborova poročila gg. gr. Barbo, dr. Poklukar, Tavčar, Zarnik, Gariboldi; — v gospodarski odsek gg. dr. Bleiweis, Murnik, Jugovic, Drag. Rudež, Dežman, Langer, Savinschegg. Potem so se izročila navadna poročila deželnega odbora tem odsekom. Tretja seja bo, kedar bodo odseki, ki se zdaj pridno zbirajo, dogotovili kaj jim izročeni poročil.

Deželnemu zboru štajarskemu je deželni glavar naznanil, da so cesar potrdili postavo o poravnanju Mure. Grof Platz se je odpovedal poslanstvu, g. Flek pa deželnemu odborništvu. — V drugi seji je ces. namestnik naznanil, da se o vredbi dolga storjenega leta 1809 za časa vlade francoske, posvetujejo z deželnim odborom. Potem je zbor volil verifikatorje pa razne odseke.

Koroškemu zboru je ces. namestnik obljubil zdatno podpirati deželne začetbe in je predložil postavo o poravnavi Zile pa o

novi meri. V drugi seji je Petrič vlado vprašal hoče li ustaviti eksekucije zaradi zastalih davkov do žetve? Tudi se je bralo več predlogov deželnega odbora.

Poreški zbor je 6. t. m. volil deputacijo, ki je cesarja pozdravila v Poli.

V českem zboru Staročehov tudi letos ni. Listi so pisali razne reči, zakaj se zborovanja ne vdeležijo, „Politik“ pa piše, da vse, kar se je o tem pisalo, je zlagano.

V moravskem zboru je narodni poslanec Srom povdarjal, da on in njegovi tovarši se hočejo vdeleževati volitev odsekovih, ker hočejo pri vsaki priliki pokazati, da večini za spravo ni mar in da se deželi godi velika krivica. Fajmošter Weber je nasvetoval kaplanom dati volilno pravico.

V zgornje-avstrijskem zboru je dekan Pflügl nasvetoval, da naj se volilni red pregleda in kmečkim srenjam dajo enake volilne pravice, kakor jih imata druga oddelka.

V tirolskem zboru so bili nazoči vsi južno-tirolski poslanci.

Izvirni dopisi.

Iz Ptuja, 6. aprila. (Osepnice. — Požar. — Čitalnica.) Pretečeno nedeljo je umrl v našem mestu mlad mož, Juri Doberšek c. k. davkarski uradnik, za osepnici. Ta nesreča se je tedaj že tudi k nam priklatala, in po mestu ni malo strahu pred njo. — 3. t. m. pogorel je pristranski hram tukajšnjega vojaškega magacina. Mnogo slame in sena je vzelo, največja škoda pa je to, da se je pokončalo veliko veliko bojnega orodja in drugih priprav za pionirski oddelek. Od 16. marca t. l. imamo namreč zopet pionirje v Ptui. Škoda se ceni od zastopnih mož nad 50.000 gl. Da si so vojaki kakor tudi mestno gasilno društvo hitro prihiteli na pomoč, se vendar ni dalo več storiti kakor le to, da se strašni ogenj ni dalje razširjal.

Poslednja zabava v naši čitalnici, 4. t. m., vršila se je po razglašenem programu, in reči moramo, da prav izvrstno! Izvirna šaloigra „Kteri bo?“ se je čez vse naj bolj dopadala. Igralci so vsi brez izjemka hvalevredno izvršili svoje naloge. Največ smeja in ploskanja vzročil je, se ve, da g. dr. Bistroglav. Slavno vredništvo dovolilo nam bo, da izrečemo tudi še posebej domoljubnim gospodičnam Ani Mašeljnovi in Jovani Mahačevi očitno zahvalo za njun trud. Pripravile ste nam zdaj že dvakrat s svojim izvrstnim igranjem mnogo zabave. Naj ostanete vselej zvesti in krepki podpiralki naši čitalnici! Slava jim!

Tako, tedaj vidite, da naša čitalnica zopet stoji na trdnih nogah, in da se ni več bati za njen obstanek. Največ težava je s pevskim zborom, pa upamo, da se bo požrtvovalnemu prizadevanju g. prof. Glazerja posrečilo, tudi tukaj vse zapreke odstraniti. Prva stopinja je že storjena, saj smo 3. t. m. že slišali znani čveterospev „Rožica“, katerega so gg. pevci z vso pohvalo prednašali.

Iz Mitwelde, 4. aprila. Pretekli so velikonočni prazniki, vreme postaja vgodneje, pota so pa še zelo slaba. Tu v Mitweidi je blata po ulicah, kakor v Ljubljani, kar imate nemčursko mestno starešinstvo, tudi tukajšnji magistrat se za snažnost ulic menda dosti ne briga.

Dné 21. preteklega meseca so tudi praznovali rojstvo pruskega kralja in sedanjega nemškega cesarja Viljema. Na raznih krajih so visele pruske zastave in zvečer je bil banket v hotelu „Stadt Chemnitz“. Tu so po poro-

čilih tukajšnjih listov govorili razne napitnice nemškemu cesarju in nemški vladi. Cesarjeve matere tudi niso pozabili, odvetnik Schneider je njo in sploh ves nemški krasni spol visoko povzdignil nad gospe in gospodične družih narodov. Pa pretekli je ta dan srečno in nastopil naslednji. Ta dan so se vršile volitve tukajšnjega mestnega odbora. Občinstvo se je zelo vdeleževalo volitev, že celih štirinajst dni poprej so se v raznih društvih posvetovali o njih. Tukajšnje ljudstvo spozna važnost volitev. Želeti bi bilo, da bi se tudi Slovenci po zgledu Saksoncev bolj za volitve pečali in se ne dali več po tujcih in ponemčenih domačinih pehariti. Po tem še le zamoremo pričakovati boljše prihodnosti za slovensko narodnost. Volitve so se vršile kaj mirno in ni bilo treba beričev in žandarjev, ko na Kranjskem pri volitvi za kupčijsko zbornico.

Veseli se tu vrste zdaj teden za tednom, vsako nedeljo je tu v kakem društvu koncert ali pa ples. Tukajšnji meščani pogosto obiskujejo o praznikih gostilnice po okolici mesta, kjer se po leti še bolj pogosto, ko v mestu, na veliko veselje vsem meščanom in posebno nemškim gospem in gospodičnam velike zabave napravljajo.

Razne reči.

— Iz Ptujja, 8. aprila. Danes v jutro je po dolgem hudem trpljenju v Gospodu zapal g. Marko Vučajnik, župnik v pokoji. Preselil se je v boljše življenje iz tega sveta, ki je bil za njega v resnici le prava dolina solz in britkosti. Bodi mu zemlja lahka! Naj v miru počiva! R. I. P.

— Koncert. Povračja se iz Trsta da gošp. Zamara, prvi sedanji evropski mojster na harpi, s svojima sodružnikoma še en koncert v Ljubljani. Vse naše, ki niso v prvem koncertu bili pričujoči in niso slišali čarobne „hrvaške popotnice“, opozorujemo, naj nikar ne zamude družega koncerta, kajti harfa je muzikalen inštrument, na katerem se dajo resnjske melodije ubirati, če je umetnik tak, kakor je Zamara.

— Učiteljske spremembe na Kranjskem: G. Božič, nadučitelj v Žireh. Na Štajarskem: G. Jan. Stvarnik, učitelj na Gomilskem, gosp. Jos. Klopčič, podučitelj v Konjicah.

Vprašanje

do sl. c. k. državne policije (oziroma sl. c. k. deželne vlade) in sl. c. k. državnega pravdnštva.

Po § 17. tiskovne postave se mora vsaka tiskovina — in to so tudi sklici do volilcev, kakor smo mi pri vladi zvedeli — 24 ur pred razglasenjem ali razposlanjem predložiti cenzuri, t. j. sl. c. k. državni policiji (oziroma sl. c. k. deželni vladi) in sl. c. k. drž. pravdnstvu. Če se to ne zgodi, se imajo prej izdani oklici konfiscirati in tisti, ki jih je izdal, plača kazen v denarji, ki je narodnega voditelja neke takajšnje tiskarne že parkrat doletela. Prav tako! Postava naj velja!

Ali kako je to, da smo videli 7. t. m. oklice nemške stranke, priporočajoče dr. Stöcklina, že ob devetih zjutraj, to je, komaj 5 ur po g. Rudeževi smrti, ktere tudi sl. c. k. državna policija ni mogla naprej vedeti, razširjene po mestu in kmalo po tem po voglih nabite še prej, predno so mogli biti predloženi cenzuri, ker do devetih nihče v pisarnico ne pride? Če bi se bila sl. c. k. drž. policija in sl. c. k. državno pravdnštvo držala postave, kakor pri nas, bi bili nemški oklici nabiti

še le drugi dan, t. j. 8. t. m. in nikakor ne pred deseto uro zjutraj. Kako je tedaj to, da sta sl. c. k. drž. policija, oziroma sl. c. k. vlada in sl. c. k. drž. pravdnštvo nemški stranki dovolila ali spregledala to, kar narodni stranki nikdar ne dovolita in ne spregledata, zaradi česar je bil vodja neke slovenske tiskarne že kaznovan?

Dobro vtemeljen odgovor na to vprašanje bi nam bil jako mikaven.

Več udov narodnega volilnega odbora.

Zahvala!

Vsem vrlim narodnim volilcem III. razreda, koji so mi pri srenjski volitvi 5. t. m. tako sijajno skazali svojo zaupanje, da sem le za dva glasova proti nemško-liberalnemu kandidatu gosp. Doberletu propadel, izrekam svojo najtoplejšo zahvalo. Moralna zmaga je vendar le moja, in postopanje narodu nasprotne stranke in nje teroriziranje ni bilo posebno častno.

Vse z Bogom, za dom, in pravico!

Josip Regali,
mizar.

Umrli so:

1. aprila. Marija Hrvatina, delavka, 32 l., za pljučnim vnetjem.

2. aprila. Anton Leitner, okr. komisar v pokoji, 76 l., za pljučnim oslabljenjem. — Urša Mulhar, gostica, 75 l., za oslabljenjem.

3. aprila. Janez Krivic, berač, 60 l., za oslabljenjem. — Marija Vesel, inšt. reva, 84 l., za oslabljenjem.

4. aprila. Jurij Schnabel, gostič, 34 l., za vodenico. — Neža Maček, pos. vdova, 51 l., za vročinsko boleznijo. — Janez Gerbaja, delavca otrok, 1 l., za božjastjo. — France Zavinšek, rejenec, 11 l., za oslabljenjem.

5. aprila. Maks Janežič, finančni tajnik, 49 l., za pljučno sušico. — Jakob Zemljak, mesarja otrok, 3½ l., za vnetjem vratu.

6. aprila. Janez Grahari, maš. čuvaja otrok, 10 m., za kašljem. — Vincenc Virk, čevljarja otrok, 2 l., za božjastjo.

Pravi rudečkasti korun (krompir),

cent po 4 gold. — in

pravi Holsteinski zgodnji korun

cent po 2 gold. 50 kr. se dobiva pri oskrbništvu vrta „kmetijske družbe“ v Ljubljani. Da ne bo ogoljufan, naj se vsak oglasi naravnost do oskrbnika gosp. Fr. Schollmayra, v Ljubljani na Bregu hiš. št. 192. (30—1)

Prodaja se

na lepem prostornem kraju pri kantonski cesti pol ure nad Ljubljano

hiša s štirimi sobami, živinškim hlevom, podom, kozelcem in vodnjakom.

Okoli hiše je lep sadni vrt in zemljišča nekaj čez 6 oralov. Na tem prostoru je tudi opečnica z dvema pečema in zemlja prav dobra za opeko.

Kaj več se zve pri Jan. Kunovarju hiš. št. 15. v Dravljah, ali pa pri Lovr. Vodniku, kamnoseku v kolodvorskih ulicah v Ljubljani. (29—1)

Telegrafične denarne cene 9. aprila.

Papirna renta 71.15. — Srebrna renta 75.55. — 1860letno državno posojilo 112.70 — Bankine akcije 963. — Kreditne akcije 240.—. — London 111.— — Srebro 103.30. — Ces. kr. cekini 5.23. — 20Napoleon 8.87.

Ozira vredno!

medicinsko-popularna razsodba zdravilnosti in učink

pravega

Wilhelmovega

antiartritičnega antirevmatičnega čaja za čiščenje krvi po resničnih dokazih.

Le mnogi dokazi izvrstne uplivnosti zgoraj imenovanega čaja v protinskih in revmatičnih boleznih, potem pohvalni sprejem in razbljenje od velikih racionelnih zdravnikov, so nas napotili, takaj o tem važnem sredstvu govoriti. Veliko je tistih, ki vsako leto obiskujejo žvepljene toplice, da bi tam našli zlažanje in oproščenje svojih protinskih ali revmatičnih bolezni, in v resnici se vračejo domu kot novo ustvarjeni. Dvakrat more toraj tiste boleti, ktere omejeno premoženje ali nemoč, od svojega poklica, od svojih ločiti se, izključuje, udeležiti se zdravil, ost majke narave: oni so obsojeni na vedno boleznijo. V tem slučaju je tedaj, kjer se ta čaj izkaže in je zagradelj visoke vrednosti. Ta čaj ima specifično uplivnost na scavnico, pot in krv bolnikovo, kar smo po kemični preiskavi scavnice in potu opazovali in more vsak na protinu in revmatizmu trpeti, ki rabi ta čaj, čudno spremembo, posebno v scavnici (ktera se že v malo dneh vedno bolj in bolj kali in gošo kaže na dnu, v kteri so anormalne izpejlane dražeče tvarine) sam opazovati, pri čemur bo ob enem veselje doživel, da bo čutil svojo bolezen vsak dan zmanjševati se in naposled celo izginiti.

Ravno tako vzroči ta čaj (vžit, pred ko se spat gre) zbadanje na koži in jako zmerno izparjenje kože, kar bolnemu vedno veliko izlažanje dela.

Uživanje tega čaja ni nikakor neprijetno, ne nadleguje prebavljanja in pospešuje zelo pri marsikom odpiranje telesa. Toraj imamo polni uzrok, zaznamovati ta čaj ko cenilno obogatjenje zdravil zoper protin in revmatizem in za čiščenje krvi.

Javna zahvala

gospodu Franju Wilhelmu, lekarju v Neunkirchenu ki je iznašel antiartritični antirevmatični krvočistilni čaj.

Čisti krv zoper protin in revmatizem.

Ako takaj javnost nastopim, je zagradelj, ker smatram prvič za dolžnost, gospodu Wilhelmu, lekarju v Neunkirchenu, svojo iskreno zahvalo izreči za dobroto, ki mi jo je njegov krvočistilni čaj v moji revmatični boleznijo izkazal in potem, da bi tudi druge, ki so ti hudi bolezni propali, na ta izvrstni čaj opozorila. Nisem v stanu, mučne bolečine, ki sem jo skozi cele tri leta pri vsaki vremenski spremembi trpela, popisati, in kterih me niso mogla ni zdravila, ni žvepljene toplice v Baden pri Dunaji rešiti. Brez spanja valjala sem se cele noči v postelji sem ter tje, moja slast se je manjšala vidno, moj izgled se hujšal in cela telesna moč je pojemala. Po 4 tedne dojem uživanja imenovanega čaja sem bila svojih bolečin celo rešena, in sem še zdaj, ko že 6 tednov ne pijem več čaja, tudi celi telesni položaj se je zboljšal. Trdno sem prepričana, da bo vsak, ki v enakih boleznih pride k temu čaju, tudi iznajdnika njegovega, gospoda Franc Wilhelma, kakor jaz, blagoslovil. Z izvrstnim spoštovanjem

Grofica Budschin-Streitfeld.

soproga oberstlajntanta na Dunaji.

(18—7)

Währinger Hauptstrasse.

Svarimo pred ponarejanjem in sleparijo.

Pravi Wilhelmov antiartritični antirevmatični čaj za čiščenje krvi se dobiva le iz prve mednarodne fabrikacije Wilhelmovega antiartritičnega antirevmatičnega čaja za čiščenje krvi v Neunkirchenu pri Dunaji ali v mojih časnikihih navedenih zalogah.

Zavitek, v 8 obrokov razdeljen, po predpisu zdravnikar pripravljen, s podakom v različnih jezikih 1. gld., posebej za kolek in zavoj 10 kr.

Na ugodnost p. n. občinstva se pravi Wilhelmov antiartritični antirevmatični čaj za čiščenje krvi tudi dobiva: v Ljubljani pri Petru Lasniku; v Postojni, pri Jožefu Kupferschmidu; v Celji, pri Baumbachu, lekarju, Francu Rauscherju, lekarju in Karolu Krisperju; v Gorici pri Franzonič-u lekarju; v Celovcu pri C. Clementschitschu; v Mariboru Alois Quandestu; v Prassbergu pri Tribicu; v Novem mestu pri Dom. Ricoli-u; v Beljaku pri Matevž Fürstu; v Varaždinu pri dr. A. Halterju lekarju.